

ZAPISNIK

sa četvrte sjednice Anketnog odbora za prikupljanje informacija i činjenica o postupanju nadležnih državnih organa u zaštiti imovine i javnog interesa prilikom prodaje imovine Duvanskog kombinata Podgorica AD u stečaju Skupštine Crne Gore, održane 7. oktobra 2015. godine

Sjednica je počela u 10:05 časova.

Predsjedavao je Aleksandar Damjanović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali poslanici: Branko Čavor, Milorad Vuletić, Predrag Sekulić, Velizar Kaluđerović, Danko Šarančić, Nik Gjeloshaj i Almer Kalač.

Odsustvo sa sjednice najavili su poslanici Izet Bralić i Goran Tuponja.

Sjednici nijesu prisustvovali poslanici Koča Pavlović i Vladislav Bojović.

Sjednici su, u skladu sa Poslovnikom Skupštine Crne Gore, prisustvovali: Ana Đurnić, predstavnik NVO „Institut alternativa“, Snežana Vidaković i Saša Popović, članovi Novog sindikata Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju.

Rad sjednice pratili su predstavnici medija.

Predsjednik Odbora konstatovao je da postoji kvorum za rad i punovažno odlučivanje.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

-usvajanje zapisnika sa treće sjednice-

1. Uzimanje izjava, u skladu sa Zakonom o parlamentarnoj istrazi, od sljedećih lica:
 - Slavoljuba Vukašinića, izvršnog direktora Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju i
 - Ilije Kračkovića, predsjednika Odbora direktora Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju.

* * *

Zapisnik sa treće sjednice Odbora usvojen je bez primjedbi.

Sastavni dio zapisnika čini audio zapis.

* * *

Predsjednik odbora, Aleksandar Damjanović, podsjetio je da će se sjednice Anketnog odbora održavati shodno planu utvrđenom na prethodnim sjednicama, kao i da sjednici, shodno obraćanju od 2. oktobra 2015. godine, a u skladu sa Poslovnikom Skupštine Crne Gore i Zakonom o parlamentarnoj istrazi, prisustvuju, bez prava učešća u raspravi, predstavnici Novog sindikata Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju: Snežana Vidaković i Saša Popović. Obavijestio je prisutne da su predstavnici Novog sindikata Duvanskog kombinata Podgorica, 6. oktobra 2015. godine, dostavili dopis (broj 00-63-17/15-18/2), te da je isti podijeljen članovima Odbora na klupama.

Takođe, podsjetio je da se, shodno Zakonu o parlamentarnoj istrazi i Poslovniku Skupštine, sjednica snima i da se primjenjuju poslovničke procedure koje su definisane za rad prilikom održavanja kontrolnog saslušanja. Imajući u vidu navedeno predsjednik Odbora, zamolio je da se, shodno Poslovniku, svakom od lica koja daju izjave, uputi do dva pitanja sa pravom komentara i proceduralne reakcije, kao i da pitanja budu precizno definisana u cilju veće efikasnosti rada tokom sjednice.

Poslanik, Velizar Kaluđerović, u proceduralnoj reakciji, ukazao je da Odboru nijesu dostavljena dva dokumenta, koja su zatražena, a radi se o aktu imenovanja Odbora povjerilaca DKP-a AD u stečaju i informaciji o sjednicama skupštine akcionara DKP-a Podgorica. Podsjetio je i da je dogovoreno da se traži pregled svih sjednica skupštine akcionara od uvođenja stečaja do sada i pregled svih ključnih odluka koje je skupština akcionara u okviru svojih nadležnosti donijela. Ocijenio je da je veoma važno imati navedene dokumente za rad Anketnog odbora.

Predsjednik odbora, Aleksandar Damjanović, u odnosu na oba dokumenta koja su bila na inicijalnoj listi, podsjetio je da je informacija data u dopisu stečajnog upravnika (broj 00-63-17/15-10/8), da Odbor povjerilaca faktički nije formiran, uz pozivanje na član 28 Zakona o insolventnosti privrednih društava gdje je definisano da se može formirati odbor povjerilaca, ali da u navedenom slučaju niko od povjerilaca nije inicirao formiranje Odbora. Konstatovao je da u stečajnom postupku nad ovim dužnikom Odbor povjerilaca nije formiran, što je, po njegovom mišljenju, svojevrsan nonsens.

U odnosu na skupštine akcionara, ukazao je na mogućnost da se zatraži izvještaj sa poslednje skupštine akcionara koja je održana prije otvaranja stečajnog postupka, jer je u dopisu navedeno, da shodno rješenju Privrednog suda i Zakonu o insolventnosti privrednih društava, koji je tada važio, otvaranjem stečajnog postupka organi akcionarskog društva se raspuštaju, pa i skupština akcionara, dok traje stečajni postupak.

Poslanik Danko Šarančić, postavio je pitanje izvršnom direktoru DKP-a u stečaju, kako opravdava posao koji je sklopljen sa grčkim partnerom Liberty FZE 2012. godine, imajući u vidu da navedeni posao nije obezbijedio redovnu isplatu zarada i doprinosa, te da isti prema navodima g-dina Nebojše Stankovića, menadžera za ljudske resurse DKP-a, stvara gubitak na mjesečnom nivou od oko 70 hiljada eura.

Predsjednik Odbora, Aleksandar Damjanović, podsjetio da su, shodno upućenom zahtjevu, od stečajnog upravnika DKP-a, dobili kopije svih ugovora sa partnerima koji su potpisani i koji se realizuju kroz poslovanje DKP-a, te da je ugovor sa kompanijom Liberty FZE javan i dostupan svim zainteresovanim licima.

Izvršni direktor DKP-a u stečaju, Slavoljub Vukašinović, u odnosu na postavljeno pitanje naveo je da DKP duži niz godina nije imao izvoz robe, kao ni partnera u inostranstvu kao kupca, te da je ugovarao poslove iz „prazne hale“. Dodao je da je u tom trenutku u DKP-u bilo preko 180 radnika, te da je u bezizlaznoj situaciji i izboru da se radi ili ne radi, odabir bio da se radi uprkos mogućim gubicima. U odnosu na gore navedeni Ugovor ukazao je da isti nije povoljan ni za partnera i da mu se duguje milion eura. Dodao je da su za vrijeme realizovanja ugovora, tri godine i četiri-pet mjeseci isplaćivane zarade radnicima, sem poslednje dvije tj. avgustovska i septembarska, kao i za administraciju julska zarada, međutim ukazao je da se mora uzeti u obzir da se u julu nije radilo.

Poslanik Danko Šarančić, komentarišući odgovor, naveo je da mu je nelogičan izbor da se radi uprkos stvaranju gubitaka. Takođe, ukazao je da je obim proizvodnje u odnosu na Plan reorganizacije povećan za 33%, međutim da su i uprkos tome evidentni gubici.

Predsjednik Odbora direktora DKP-a u stečaju, Ilija Kračković, dopunio je odgovor izvršnog direktora DKP-a u stečaju i naveo da, imajući u vidu okruženje i konkurenciju u duvanskoj industriji, nijesu bili u situaciji da uslovljavaju kupca. Dodao je da su bili u dilemi „uzmi ili ostavi“, odnosno da li da rade još četiri ili pet godina i proizvedu 4 hiljade tona duvana i održe oko 200 kooperanata iz Zete i Malesije, koji se bave primarnom proizvodnjom i zainteresuju strane investitore da se svih četiri, pet godina interesuju za privatizaciju DKP-a. Ukazao je, da nijesu prihvatili Ugovor da u Crnoj Gori ne bi bilo duvanske industrije kao ni primarne proizvodnje duvana, te da bi oko 200 radnika koji se zapošljavaju i ostvaruju egzistenciju u DKP-u bilo na birou rada. Potvrdio je da je bilo gubitaka, međutim ne na štetu radnika i ukazao da su rađene dvije smjene po 12 sati, te da su radnici imali dobre plate za svoj rad. Na kraju je dodao da je 700 radnika dobilo otpremnine, te da je broj radnika u DKP-u smanjen za 3/4, čime su se stvorile pretpostavke za racionalno poslovanje.

Poslanik Danko Šarančić, postavio je pitanje, predsjedniku Odbora direktora DKP-a u stečaju zašto ni jedan dio zarađenog novca, kao ni onog koji su imali na raspolaganju nije usmjeravan na gradnju, odnosno izmještanje fabrike, kako je bilo predviđeno Planom reorganizacije.

Predsjednik Odbora direktora DKP-a u stečaju, Ilija Kračković, u odnosu na navedeno pitanje istakao je da je predstečajno stanje DKP-a bilo jako loše, te da se u Planu reorganizacije može vidjeti da su potraživanja, prihvaćena od strane stečajne uprave, iznosila 37 miliona eura. Naveo je da su u Plan reorganizacije, kroz bilanse uspjeha, ušli i nepokriveni gubici ranijih godina i da je firma ušla u stečaj. Imajući u vidu uslove u DKP-u, na pitanje zašto se nije ušlo u investiciju od 20 miliona eura, odgovor je da to nije bilo moguće u takvim uslovima ekonomskog položaja DKP-a. Takođe, informisao je Anketni odbor, da je radio na planu reorganizacije i da su data dva modela dislokacije od kojih je jedan model javno - privatno partnerstvo, a drugi model dobijanje kredita, što za firmu koja je u stečaju nije moguće. Naveo je da je u trenutku kada je to pisano, postojala nada da će Vlada Crne Gore naći mogućnost da da neku vrstu garancije. U daljem izlaganju naveo je da DKP nije mogao, da od sredstava od prodaje imovine za 13,216 miliona eura, uđe u investiciju od 20 miliona eura, ako se zna da je kroz stečajni postupak trebalo isplatiti osam zarada, što je oko 2 miliona eura u neto iznosu, zatim da se dugovalo državi 30 miliona eura, kao i da se dugovalo dobavljačima 1,8 miliona eura. Konstatovao je da, u takvim uslovima predstečaja i sa takvim ekonomskim položajem kolektiva, nije bilo realno očekivati da DKP investira, te da je DKP raspisivao tendere, ali da nije uspijevao da nađe pogodnog partnera i da zbog navedenih objektivnih okolnosti, nije izvršena dislokacija fabrike. S tim u vezi ukazao je da su to negativni efekti ugovora koji su vezani za kamate, i podsjetio da je u osnovnom ugovoru ugovorena kamata od 8%, što je, po njegovom mišljenju, korektna kamata u odnosu na kamate koje daju banke. Zaključio je da DKP nije bio u mogućnosti da sopstvenim sredstvima izgradi novu zgradu fabrike, i da je benefit što je 700 radnika tada dobilo otpremnine, a DKP se rasteretio 3/4 brojnih radnika.

Izvršni direktor DKP-a u stečaju, Slavoljub Vukašinović, u odnosu na postavljeno pitanje dodao je da su sredstva koja su ostala od prodaje DKP-a državna, te da DKP nije mogao da odlučuje o tome da li će državna sredstva iskoristi za gradnju fabrike. Takođe, dodao je da i da je upitno da li DKP ima svoje mjesto na tržištu, imajući u vidu da je crnogorsko tržište malo i da su mu konkurenti velike kompanije.

Poslanik Danko Šarančić, zaključio je da se nameće pitanje odgovornosti, imajući u vidu da ključna stvar, tj. izmještanje fabrike nije urađeno, te da su sredstva od prodaje imovine DKP-a utrošena na plaćanje „penala“ kompaniji Zetogradnja DOO Podgorica.

Poslanik Almer Kalač, imajući u vidu prethodne odgovore pozvanih lica, postavio je pitanje izvršnom direktoru DKP-a u stečaju, u vezi ugovaranja poslova iz „prazne hale“. Interesovalo ga je koji su to poslovi koji se mogu ugovarati na takav način, kao i ko je pokrivaio, tj. ko će pokriti nastale gubitke. U odnosu na navode predsjednika Odbora direktora DKP-a u stečaju da poslovi nijesu ugovarani na štetu radnika i da su za svoj rad imali dobre plate, interesovalo ga je kako su se obezbjeđivala sredstva za plate radnicima uprkos gubicima.

Izvršni direktor DKP-a u stečaju, Slavoljub Vukašinović, naveo je da je teško pregovarati sa bilo kim ukoliko proizvodnja ne radi, i dodao da su mašine u Duvanskom kombinatu stare od 20 pa do preko 40 godina, te da nijesu bili u situaciji da biraju, već da su se morali prilagoditi uslovima partnera. Takođe, ukazao je da partneri nijesu spremni da plaćaju neracionalnosti u poslovanju, te da nije racionalno da od 190 zaposlenih 1/3 bude u administraciji, a 2/3 u proizvodnji. S druge strane ukazao je da su benefiti sklopljenih ugovora isplaćene plate radnicima u iznosu od 6,2 miliona eura, kao i isplate uzgajateljima u iznosu od oko 1,5 miliona eura. Na kraju je ocijenio da je privatizacija jedina šansa opstanka duvanske industrije u Crnoj Gori.

Predsjednik Odbora direktora DKP-a u stečaju, Ilija Kračković, naveo je da ostaje pri konstataciji da su isplaćivane korektno plate zaposlenima poslije zaključenja ugovora sa grčkom kompanijom Liberty FZE. Dodao je da se njegovi navodi mogu provjeriti u knjigovodstvenoj dokumentaciji DKP-a. Takođe, ukazao je da je proizvodnja prije zaključenja ugovora uglavnom bila za domaće tržište, te da kapaciteti nijesu korišćeni u punoj mjeri što je uticalo i na visinu plate, koja je u neto iznosu bila na nivou od 60 do 70 hiljada eura mjesečno. Istakao je da su nakon zaključenja ugovora sa istim brojem radnika na mjesečnom nivou postizali nekadašnju godišnju proizvodnju i da je iznos neto plata bio na nivou od 120 hiljada eura. Takođe, dodao je da su gubici evidentni, međutim da su minorni u odnosu na sve benefite.

Poslanik Velizar Kaluđerović, podsjetio je prisutne na odredbe Zakona o privrednim društvima i ukazao da je u isključivoj nadležnosti skupštine akcionara da bira odbor direktora u privrednom društvu, zatim da isti shodno Zakonu mora imati neparan broj članova, kao i da mandat direktora ističe na prvoj redovnoj godišnjoj skupštini akcionara. Takođe, dodao je da Zakon propisuje, da se skupština akcionara održava najmanje jednom godišnje i da se mora održati najkasnije u roku od tri mjeseca od isteka finansijske godine. Zaključio je da ukoliko ne postoji skupština akcionara ne može da funkcioniše ni odbor direktora. U vezi sa navedenim uputio je pitanje predsjedniku Odbora direktora DKP-a u stečaju, da obavijesti Anketni odbor na kojoj Skupštini akcionara je izabaran Odbor direktora DKP-a u sadašnjem sastavu, koliko ima članova, zatim kada je Odbor direktora sazvaio Skupštinu akcionara i kada je ona održana. Takođe, interesovalo ga je da li je Odbor direktora DKP-a, na bilo koji način bio akter dogovora sa stečajnim upravnikom oko načina prodaje imovine DKP-a, imajući u vidu da je imovina prodana za nepunih 20 dana nakon otvaranja stečajnog postupka.

Predsjednik Odbora direktora DKP-a u stečaju, Ilija Kračković, naveo je da je sjednica Skupštine akcionara, na kojoj je izabran Odbor direktora održana u martu 2009. godine, kao i da je tada izabran za člana Odbora direktora, dodao je da je na navedenoj sjednici potvrđen mandat g-dinu Miodragu Vukoviću. Takođe, naveo je da je na zahtjev štarjakača, i na bazi cjelokupne situacije koja se odvijala u DKP-u od mjeseca marta pa do kraja 2009. godine g-din Miodrag Vuković podnio ostavku, te da je na njegovo mjesto je predložen g-din Anđeljko Lojpur profesor Ekonomskog fakulteta u Pogdorici i da je na toj sjednici Odbora direktora napravljena zamjena g-dina Vukovića sa g-dinom Lojpurem. Dodao je da su ga većinski vlasnici, odnosno tri državna fonda, izabrala za predsjednika Odbora direktora i da je od oktobra 2009. do 25 maja 2010. godine bio na toj funkciji. Naveo je da je 25 maja 2010. godine uveden stečaj na bazi predloga Elektroprivrede Crne Gore AD Nikšić i da su shodno Zakonu o insolventnosti privrednih društva suspedovani organi upravljanja društva sve do 2. novembra 2010. godine, kada je na ispitnom ročištu u Privrednom sudu usvojen Plan reorganizacije. U odnosu na pitanje poslanika Kaluđerovića naveo je da se poslije toga Skupština akcionara više nikada nije sastala, iako je trebala da se sastaje svake godine, te da se u Planu reorganizacije skupština akcionara nigdje ne pominje kao organ upravljanja, već da se pominje odbor direktora i izvršni direktor sa top menadžmentom. Takođe, u odnosu na navedeno ukazao je da su Zakon o privrednim društvima i Zakon o stečaju u tom dijelu u koliziji, jer je Zakonom o privrednim društvima definisano da se skupština akcionara održava najmanje jednom godišnje, najkasnije u roku od tri mjeseca od isteka finansijske godine gdje se potvrđuje postojeće članstvo ili vrši izbor novih članova odbora direktora, a sve u zavisnosti od postojanja preduzeća. Dodao je da je u oktobru 2011. godine jedan od pet članova Odbora direktora preminuo i potvrdio je da su tada postali nelegitimni sa aspekta Zakona o privrednim društvima, međutim ne i sa aspekta Zakona o stečaju i potvrđenog Plana reorganizacije. Takođe, u odnosu na navedeno ukazao je da se u stečajnom postupku primjenjuju odredbe Zakona o insolventnosti privrednih društava i da je on najvažniji Zakon kada se radi o stečaju. Naveo je da je Privredni sud potvrdio Plan reorganizacije i da je po tom planu stečajna uprava imenovala menadžment, Odbor direktora, koji počeo da radi i izvršnog direktora, te da su u međuvremenu do uvođenja Plana reorganizacije, organi upravljanja društva bili stečajni sudija, stečajni upravnik i odbor povjerilaca. Dodao je da su u januaru 2012. godine odžali poslednju sjednicu Odbora direktora, u nelegitimnom sastavu u odnosu na Zakon o privrednim društvima, a legitimnom u odnosu na Zakon o stečaju i plan reorganizacije, koji je jedini validan dokument kada se usvoji. Takođe, dodao je da više nije bilo sjednica Odbora direktora imajući u vidu pomenutu koliziju zakona, te da su početkom 2013. godine svi članovi Odbora direktora podnijeli ostavke, jer nijesu htjeli da rade u nelegitimnom sastavu. U odnosu na drugo pitanje da li je Odbor direktora sarađivao sa stečajnom upravom od 25. maja do 2. novembra 2010. godine, naveo je da su sarađivali samo kao stručni radnici, pomagali oko obezbjeđenja imovine, popisa imovine, priprema tendera, procjene imovine, tj. pomaganje ovlašćenom procjenitelju i istakao je da je najvažniji zadatak bio da se napravi Plan reorganizacije. Dodao je da su pojedine institucije nudile 30 hiljada eura za izradu plana reorganizacije, te da su ocijenili da mogu sami napraviti plan. Ukazao je da su pomagali kao stručnjaci, a da je kupoprodajni ugovor radila stečajna uprava i organi stečajnog postupka, stečajni sudija i sud, te da nijesu uticali na procjenu imovine. Podsjetio je da je članom 80 Zakona o insolventnosti privrednih društava definisano da imovinu stečajnoj dužnika isključivo prodaje stečajni upravnik ili stručno lice koje ovlasti stečajni upravnik. Na kraju je dodao da je Odbor direktora bez jednog člana počeo sa radom kada je stupio na snagu Plan reorganizacije.

Poslanik Velizar Kaluđerović, u svom komentaru iskazao je stav da je bitno da se pred Anketnim odborom razjasni pozicija Odbora direktora, predsjednika Odbora direktora i izvršnog direktora, imajući u vidu da su pojedinci potpisivali ugovore koji su imali značajne posljedice na finansijsko poslovanje DKP-a. U odnosu na navode g-dina Kračkovića da Plan reorganizacije uzima kao osnov legitimnosti funkcionisanja Odbora direktora i da se od 2012. godine Odbor direktora nije sastajao, iskazao je dilemu zakonitosti da u mjesečnim izvještajima stečajnog upravnika postoji stalna stavka naknade za rad članova Odbora direktora. Ponovio je da je skupština akcionara isključivo nadležna da bira odbor direktora, te da mandat odbora ističe na prvoj redovnoj godišnjoj sjednici skupštine akcionara. Iskazao je mišljenje da plan reorganizacije nema nikakvog uticaja na postojanje ili nepostojanje odbora direktora. Naveo je da je članom 31 stav 3 Zakona o insolventnosti privrednih društava definisano da stečajni upravnik ne može prodati imovinu dok se ne potvrdi plan reorganizacije i iskazao dilemu da li je stečajni upravnik postupao u skladu sa navedenim Zakonom imajući u vidu da je ugovor o prodaji imovine zaključen 21. juna 2010. godine, a plan reorganizacije prihvaćen 2. novembra iste godine.

Pitanje postavljeno izvršnom direktoru DKP-a u stečaju odnosilo se na ugovor koji je potpisao sa kompanijom Liberty FZE 23. novembra 2012. godine. Ukazao je da su odredbe koje se odnose na ovlašćeno lice koje zastupa navedenu kompaniju ostale prazne kada je u pitanju dio ugovora koji je na službenom jeziku u Crnoj Gori, kao i kolona za potpis ovlašćenog prestavnika kompanije Liberty.

Takođe, poslanik Kaluđerović zamolio je za komentar Sporazuma o poslovnoj saradnji iz 2010. godine koji je potpisao stečajni upravnik, a kojim je utvrđeno da se isporučuju proizvodi iz brenda DKP-a, za domaće tržište, međutim da je ugovorom u najvećoj mjeri forsirana proizvodnja za inostrano tržište. Takođe interesovalo ga je na osnovu kojih parametara je određena kuporodajna cijena za izvozno tržište. Takođe, naveo je da ima informacije da je fizička proizvodnja realizovana 30-70% više nego što je to bilo planom predviđeno, a da DKP i dalje ima velike gubitke, kao i ukazao, prema informacijama koje su dostupne u javnosti, da država od DKP potražuje 34 miliona eura i da stečajni upravnik traži od Vlade novih 5 miliona eura za pokrivanje određenih troškova, da doprinosi za zaposlene od decembra 2012. godine nijesu isplaćeni i td. Na kraju postavio je pitanje, ko je napravio kalkulaciju cijene koja očigledno ne pokriva ni troškove proizvodnje.

Izvršni direktor DKP-a u stečaju, Slavoljub Vukašinić, u svom odgovoru naveo je da je na ugovoru sa kompanijom Liberty potpisana svaka strana, čak i poslednja, međutim da je na mjestu gdje je potpis vjerovatno došlo do neke omaške. Podsjetio je da se kupac Ugovorom obavezao da nakon potpisivanja uplati avans od 115 hiljada eura za remont najnovije mašine DKP-a, stare 20 godina. Takođe, ukazao je da DKP tih sredstava nije imao i da ih je obezbijedio kroz Ugovor. Dodao je da nijesu ništa radili na realizaciji Ugovora do sredine 2012. godine, kada počinje proizvodnja brendova koje je kupac naručio. Takođe, istakao je da bi plasman domaćih proizvoda i brendova van države zahtijevao velika novčana sredstva. Naveo je da se u radnjama ne mogu naći domaći proizvodi jer se svaka pozicija na dispenseru plaća, a konkurencija je jaka i sa njom se ne mogu izboriti. Ukazao je da su dažbine na domaće proizvode jednake dažbinama na uvozne proizvode, međutim da je potreban kapital da bi se fabrika napravila i da je DKP u obavezi da ispoštuje domaće proizvođače duvana i otkupi svu proizvodnju, dok uvoznici i trgovci nemaju tu obavezu. Naveo je da su u planu za četiri godine realizovali 3 hiljade tona cigareta i dodao da se ne mogu sagledati sve okolnosti na tržištu kada se pravi plan. Takođe, ukazao je da je u planu predviđena zarada za određeni proizvodni program, koja se na tržištu u datom momentu nije mogla ostvariti. Ukazao je i da mnoge fabrike

u okruženju ne rade, te da se DKP borio za opstanak. Na pitanje vezano za doprinose odgovorio je da je stečajni upravnik na osnovu sporazuma sa sindikatom od prije stečaja, a imajući u vidu da se Vlada odrekla dijela svojih potraživanja u korist socijalnog programa prema radnicima DKP-a, dao 3,4 miliona radnicima DKP-a i Duvankomerca DOO umjesto državi.

Poslanik Velizar Kaluđerović, nakon odgovora lica pozvanih da daju izjave, naveo je da isti nijesu bili sa konkretnim podacima i iskazao mišljenje da će se pitanjem ugovorene cijene proizvodnje i prodaje cigareta koja direktno proizvodi velike gubitke baviti nadležni državni organi.

Poslanik, Branko Čavor, podsjetio je na zadatak Odbora u skladu sa donijetom Odlukom Skupštine o otvaranju parlamentarne istrage, kao i da je na prošloj sjednici utvrđen plan aktivnosti Odbora. Postavio je pitanje predsjedniku Odbora direktora DKP-a, koje se odnosilo na ulogu Odbora direktora u sagledavanju realne situacije u predstečajnom periodu u DKP-u, kao i koje su mjere preduzimate u pravcu zaustavljanja pada u ovoj industriji i koliko je Odbor direktora doprinio u kreiranju rješenja koja su kasnije nastala. Drugo pitanje odnosilo se na to kakva je bila komunikacija Odbora direktora sa predstavnicima vlasnika DKP-a (državnim fondovima, Vladom i sindikatom DKP-a).

Predsjednik Odbora direktora DKP-a, Ilija Kračković, podsjetio je da je u oktobru 2009. godine imenovan za predsjednika Odbora direktora DKP-a i da je i tada bilo teško stanje u DKP-u, da je bio štrajk u Duvankomercu DOO koji je imao blizu 500 zaposlenih, kao i da je kasnije štrajk pokrenut i u fabrici cigareta koja je tada imala više od 400 radnika, te da proizvodnja nije radila skoro dvije godine ili je radila sa smanjenim kapacitetom i da se dugovalo osam plata zaposlenima. Takođe, naveo je da je nakon njegovog dolaska na mjesto člana Odbora direktora ispred Fonda za razvoj, ostvario uvid u bilanse stanja i uspjeha za prethodnih deset godina, kao i izvještaje sa skupština akcionara i revizorske izvještaje i da je došao do zaključka da je u aprilu 2009. godine DKP dugovao državi 30 miliona eura za poreze i doprinose, da je dobavljačima dugovao oko dva miliona eura, kao i osam plata i doprinose od ranije. Ukazao je da su u Planu reorganizacije koji je dostavljen članovima Anketnog odbora, prijavljena potraživanja koja je prihvatila stečajna uprava iznosila 37 miliona eura, što sa nepokrivenim gubicima iz prethodnih 5-6 godina koji iznose oko 15 miliona eura, daje sumu od oko 50 miliona eura. Imajući u vidu navedeno obavijestio je Anketni odbor da je Odbor direktora DKP-a u tom periodu bio u svakodnevnom zasijedanju sa većinskim vlasnicima (Fond za razvoj, Fond penzijskog i invalidskog osiguranja i Zavod za zapošljavanje) i da se radilo na iznalaženju modela da se izađe iz navedene situacije, te da je održano 29 sastanaka u periodu od juna 2009. godine do uvođenja stečaja. Ukazao je da su se sastanci održavali kod direktora Fonda PIO - Radoja Žugića, ministra ekonomije - Branka Vujovića i ministra poljoprivrede - Miliutina Simovića. Takođe, ukazao je da je saradnja bila izvanredna sa tri fonda koji su vlasnici oko 51% akcija DKP-a i manjinskim akcionarima koji su vlasnici oko 48% akcija i da je jedinstven zaključak bio da se uvede stečaj i to klasični stečaj u Duvankomercu, a stečaj kroz reorganizaciju u fabrici cigareta. Pojasnio je da je u Duvankomercu klasični stečaj uveden jer je analiza pokazala da je od 2002. godine, a posebno od 2005. godine kada je napravljena segmentacija (vrlo pogrešna odluka koja je u tom trenutku izgledala kao dobra), kojom je formirana jedna neproduktivna cjelina sa oko 500 radnika od kojih je 200 radilo u proizvodnji (u kioscima) a 300 radnika u administraciji, čije troškove fabrika cigareta nije mogla da pokrije jer je polovina kioska imala promet ispod dvije hiljade eura. Takođe, ukazao je da je tada broj radnika iznosio oko 900, a da je otpimalan broj, prema analizama, bio oko 200 radnika. Ukazao

je na dobru saradnju sa sindikatom i da je na navedenim sastancima prisustvovao Nebojša Stanković - predsjednik sindikata DKP-a i Dejan Bojović - predsjednik sindikata u Duvankomercu. Zaključio je da je jedina pravilna odluka, po njegovom mišljenju, koja je mogla biti donešena ta, da DKP ide u stečaj.

Poslanik, Branko Čavor, postavio je pitanje izvršnom direktoru DKP-a koje se odnosilo na to kakvo je bilo stanje u duvanskoj industriji u okruženju i da li se to reflektovalo na prilike u Crnoj Gori. Drugo pitanje odnosilo se na to šta je bila moguća alternativa rješenju koje je realizovano uvođenjem stečaja.

Izvršni direktor DKP-a, Slavoljub Vukašinić, naveo je da je opšta slika duvanske industrije tada bila loša i da ni danas nije bolja već gora, kao i naveo primjere iz zemalja regiona i ukazao da je fabrika duvana u: Ljubljani razmontirana i preseljena, u Zadru i Zagrebu likvidirana, u Mostaru likvidirana, u Kumanovu privatizovana ali transakcija obustavljena i danas se prodaje u djelovima, u Nišu privatizovana, u Rovinju privatizovana, u Senti privatizovana, u Sarajevu nije privatizovana, u Vranju privatizovana, u Banja Luci privatizovana, u Gnjilanu privatizovana, ali nema posla i u Novom Sadu likvidirana. S obzirom na navedeno naveo je da samo fabrike koje su privatizovane od strane velikih kompanija funkcionišu i da su jedino DKP i fabrika duvana u Sarajevu fabrike koje rade, a nijesu privatizovane. Iskazao je stav da nijesu tačne tvrdnje da je „čudo“ što duvanska industrija ne radi jer ima monopol, već ukazao da na tržištu cigareta u Crnoj Gori niko nema monopol i da su svi zastupljeni pod istim uslovima. Takođe, ukazao je da treba praviti razliku između proizvodnje i prodaje cigareta. Naveo je da DKP-u nije bilo spasa i da je jedini izlaz bio u pokušaju spasavanja duvanske industrije u Crnoj Gori, što se po njegovom mišljenju i uspjelo i da su se zainteresovale neke kompanije.

Poslanik, Aleksandar Damjanović, Iskazao je očekivanje da će ova parlamentarna istraga dati rezultate i dovesti do definisanja političke odgovornosti, i da će ovaj predmet koji je u fazi izviđaja kod državnog tužilaštva, imati svoj epilog. Takođe podsjetio je na parnični postupak koji se vodi od strane manjinskih akonara pred Apelacionim sudom.

Poslanik Damjanović, iskazao je interesovanje da li je, izvršni direktor DKP-a, s obzirom da je bio član radne grupe za pripremu podataka za Plan reorganizacije, koji je uz potpisani Ugovor i Sporazum, suština priče u vezi sa DKP-om i koji je doveo do ovakvog stečajnog postupka, a koji je sproveden četiri godine i po priznanju stečajnog upravnika sproveden sa svega 52%, valjano pripremio podatke, koji su se pokazali da su bili loša podloga za ostvarivanje Plana reorganizacije. Ukazao je da je na strani devet navedenog Plana ukupna procijenjena vrijednost građevinskih objekata i zemljišta 13,49 miliona eura (ukazao je i da će se Anketni odbor baviti i knjiženjem zemljišta gdje bi trebalo da postoji Mišljenje Privrednog suda o tržišnoj naknadi), dok na strani 16 u bilansu stanja dužnika iznos nepokretnosti i građevinskih objekata je 26 miliona eura, što je jedna od tri procjene koje su rađene, od kojih je jedna zanemarena a koju je radio radni tim i koja je bila veća od dvije procjene ovlašćenog procjenjivača, koje su bile osnov za štete koje su urađene DKP-u. Takođe, naveo je da je na 42 strani Plana reorganizacije, procijenjena ukupna vrijednost cjelokupne imovine DKP-a 18,5 miliona eura, dok je na tenderu početna cijena bila 13,2 miliona eura. Poslanik Damjanović zatražio je pojašnjenje u vezi sa neusaglašenostima u Planu reorganizacije koje dovode do situacije da uprkos projektovanom obimu proizvodnje za četiri godine na nivou od 3196 tona, a realizuje se mnogo veći obim proizvodnje i prometa, nije ostvaren profit od 1,8 milona eura koji je predviđen Planom reorganizacije, već je napravljen gubitak od jedan milion eura po osnovu

ugovora sa jednom firmom, te da se može zaključiti da je iz rada napravljeno nekoliko miliona eura štete i gubitaka primjenjujući Plan reorganizacije. Postavio je pitanje da li se zbog navedenog, kao izvršni direktor i kao lice koje je učestvovalo u pripremi podataka za Plan reorganizacije osjeća odgovornim.

Izvršni direktor DKP-a, Slavoljub Vukašinić, ukazao je da procijenjena vrijednost imovine od 13 miliona eura procijenjena vrijednost građevinskih objekata i zemljišta, a 18,5 miliona eura je procijenjena vrijednost zemljišta, opreme, objekta i poslovnih prostora u Srbiji, a da se cifre od 26 miliona eura ne može sjetiti, kao i da se radi o nekim kategorijama od prije stečaja i koje su procjenjivane u nekom ranijem periodu. Naveo je i da je jedina relevantna procjena ona koju uradi ovlašćeni procjenitelj kojeg angažuje stečajni upravnik sa liste licenciranih procjenjivača. Ukazao je i da je Plan reorganizacije rađen na osnovu kategorija koje su značile jednu akcizu na domaći proizvod, a posle nekoliko mjeseci ti uslovi su promijenjeni. Ukazao je da DKP nije bio u prilici da ikoga „prisiljava“ da radi sa njima i da plaća neracionalnosti DKP-a, i da je jedini dobar rezultat što je očuvana proizvodnja i radna mjesta, i stvoreni uslovi da se možda neko zainteresuje za DKP.

Poslanik, Aleksandar Damjanović, postavio je pitanje izvršnom direktoru DKP-a, da li je u funkciji člana Odbora direktora podržao odluku o otpisu duga Duvankomerca od 4,3 miliona eura i otpis potraživanja na ime neplaćene robe od 1,8 miliona eura, što je ukupno 6,1 milion eura – umanjeње imovine stečajnog dužnika.

Izvršni direktor DKP-a, Slavoljub Vukašinić, odgovorio je da je prisustvovao svakoj sjednici Odbora direktora, i iskazao stav da, u kakvoj god poziciji da su bili, 1,8 miliona eura Duvankomerca ne bi mogli doći na isplatni red, gdje je trebalo isplatiti zaostale zarade, dugovanja i otpremnine i da se to jedino moglo iz stečajne mase koju su činili objekti koji su pripadali Duvankomercu i to ne u cjelosti, već je dodatno postignut sporazum sa sindikalnom organizacijom Duvankomerc, Odborom direktora, predstavnicima državnih fondova i Vlade, da se iz stečajne mase DKP-a, 1,4 miliona eura opredijeli za ćerku firmu – Duvankomerc, kao i naveo da se tada moglo „zatezati“ za 1,8 miliona eura ali kada se zna da isti ne mogu dobiti samo stvarate probleme za radnike.

Poslanik, Aleksandar Damjanović, u komentaru na odgovor izvršnog direktora DKP-a, iskazao je stav da je donijeta pogrešna odluka i da se nije smjelo otpisati na račun stečajne mase DKP-a iako se radi o povezanoj firmi Duvankomercu ali koja je samostalan subjekat, već da je taj posao trebalo da preuzme Vlada Crne Gore ne umanjujući stečajnu masu DKP-a.

Poslanik Damjanović, postavio je pitanje za predsjednika Odbora direktora, koji je bio na čelu radne grupe za izradu Plana reorganizacije, sa g-đom Knežević i g-dinom Milićevićem, koje se odnosi na pojašnjenje Plana reorganizacije i naveo da je na strani 41 navedeno je da će potraživanje Poreske uprave od 30,63 milion eura biti otpisano ili odloženo, a na strani 45 Plana reorganizacije stoji da se glavno potraživanje odnosi na potraživanje Poreske uprave od 30,6 miliona eura, prihvaćeno i isplaćeno po odobrenju Valde 3,8 miliona eura, a preostali iznos od 26,8 miliona eura se otpušta. Ukazao je da kada je Plan reorganizacije rješenjem od 2. novembra definisan, Privrednom sudu je stigla ispravka teksta predloga Plana reorganizacije i postavio pitanje zašto je u Planu reorganizacije navedeno da će se poreska dugovanja otpisati i ko je dao takva obećanja kao i da li je predsjednik Odorda direktora obmanut ili je samoinicijativno unio navedeno u tekst Plana reorganizacije. Poslanik Damjanović, naveo je da se poreska obaveza može samo zakonom otpisati, kao i nametnuti.

Predsjednik Odbora direktora DKP-a Ilija Kračković, ukazao je da se iz Plana reorganizacije vidi da su obaveze prema povjeriocima 1,88 miliona eura. Prijavljena i od strane stečajne uprave prihvaćena potraživanja su 37 miliona eura, 1,8 miliona su obaveze prema dobavljačima jer je prethodno dogovoreno da se osam plata i doprinosa isplate na teret stečajne mase. U odnosu na 30,6 miliona eura naveo je da to uključuje dug od 2002. godine. Takođe, ukazao je da je Plan reorganizacije rađen zajedničkim snagama u saglasnosti sa većinskim vlasnicima i sa Vladom, stečajnom upravom i sudom. Uporište za navod u Planu reorganizacije da će 30,6 miliona eura biti otpisani, dato je u tri potpisana memoranduma na kojima su bili predstavnici Vlade (nije postojao zaključak). U cilju izlaska iz teške situacije u DKP-u preovladalo je zajedničko mišljenje predstavnika tri fonda: Radoja Žugića, Dragana Lajovića, Zorana Jelića, dva ministra, rukovodstva DKP-a, da će 30 miliona eura biti otpisano ili da se to riješi kroz državnu pomoć. Na bazi navedenog aplicirano je i za državnu pomoć. Takođe, ukazao je da je na ispitnom ročištu prihvaćeno 30,6 miliona eura glavnog potraživanja i 1,8 miliona eura, sudbina DKP-a bi bila zapečaćena, što znači da ne dolazi u obzir stečaj kroz reorganizaciju već bankrot, što stoji u Zakonu o insolventnosti privrednih društava. Naveo je da je na ispitnom ročištu predstavnik većinskog vlasnika, odnosno države, glasao i potvrdio Plan reorganizacije. Zaključio je da je zbog navedenog napravljen ovaj Plan reorganizacije, gdje je 30 miliona umanjeno za onaj dio za koji se Vlada obavezala i ustupila svoje potraživanje da 700 radnika dobije socijalni program. U odonosu na procjene vrijednosti imovine, g-din Kračković ukazao je da ih treba sagledavati u kontekstu vremena kada su rađene kao i obaveza privrednog društva.

Poslanik, Aleksandra Damjanović, u komentaru je ukazao da se poreska obaveza može samo zakonom uvesti i ukinuti, i da je u Planu reorganizacije definisano da će se na osnovu dogovora otpisati 26,82 miliona eura od 30,63 miliona eura. U dopisu Privrednom sudu (ispravka) gdje se govori da se radi o tehničkoj grešci stoji samo potpis predsjednika Odbora direktora, kojim se obesmišljava namjera koja jasno stoji na strani 60 Plana reorganizacije – mjere državne politike, gdje će se otpisati dug od strane države u cjelosti. Poslanik Damjanović iskazao je mišljenje da su Plan reorganizacije i Ugovor o kupoprodaji povezani, da postaje dva nalaza procjenitelja gdje se radi o cifri nešto većoj od 13 miliona eura na bazi čega se ide na tender i cifri od 20,9 miliona eura tržišne vrijednosti, dok po bilansu stanja na 31. maj 2010. godine, kada je stečaj uveden, imovina je duplo veća – zemljište i objekti - 26 miliona eura. Takođe, pošto je ugovor definisan zajedno sa Sporazumom a Plan reorganizacije došao kao „šlag na torti“, interesovala ga je ocjena predsjednika Odbora direktora DKP-a, gdje na strani 33 Plana - metodi i sredstva za realizaciju Plana, ni jedna od 11 stavki nije realizovana, i da li zbog toga osjeća odgovornost, kao i zbog toga zašto Plan reorganizacije nije realizovan.

Predsjednik Odbora direktora DKP-a Ilija Kračković, u odgovoru je ukazao da je Zakonom o insolventnosti privrednih društava jasno propisano koje metode se primjenjuju prilikom izrade plana reorganizacije, te da je shodno tome radna grupa koja je radila Plan reorganizacije bila dužna da pobroji sve metode koje Zakon poznaje u datom trenutku, što ne znači da će, i ako su navedene, biti i iskorišćene. Takođe, iskazao je mišljenju da su mnoge metode realizovane i naveo primjer da se proizvodnja i obrada duvana priključila DKP-u, da je prodat dio imovine i način na koji je prodat.

Poslanik, Milorad Vuletić, iskazao je interesovanje za predstečajni postupak i kolika je bila angažovanost izvršnog direktora i Odbora direktora u cilju rješavanja problema imajući u vidu i višemjesečni štrajk radnika krajem 2009. godine i početkom 2010. godine, te kakva je bila uloga Vlade i nadležnih organa i ostalih subjekata tokom navedenih dešavanja, odnosno, da li je tačno da je Vlada svoja potraživanja usmjeravala za rješavanje socijalnog programa, da li je ta obaveza bila oročena i kako je završena. Takođe, interesovalo ga je da li su zadovoljni rješenjima koja su odrađena u predstečajnom postupku.

Izvršni direktor DKP-a, Slavoljub Vukašinić, ukazao je da je 2009. godina protekla u opravdanom nezadovoljstvu radnika, po njegovom mišljenju, ne primarno zato što nema plate već zato što nije bilo posla i da je fokus sindikata i radnika bio da se napravi Kombinat na zdravim osnovama i koji je održiv. Obavijestio je Anketni odbor da radi u DKP-u od 1989. godine, a da je od novembra 2009. godine na poziciji izvršnog direktora DKP-a. Ponovio je da se sa sindikatom i državnim fondovima krenulo u iznalaženje rješenja za budućnost DKP-a. Osvrnuo se i na dešavanja tokom štrajka, a što je kulminiralo štrajkom glađ, koji je završen početkom februara 2010. godine, a trajao je šest dana uz učešće oko 70 ljudi, te da su sa navedenim radnicima komunikaciju jedino imali izvršni direktor i predsjednik Odbora direktora. Takođe, ukazao je da se radnicima dugovao značajan iznos novca koji se nije mogao nadoknaditi, te da s obzirom da se fabrika nalazila na atraktivnoj lokaciji, jedino rješenje koje je bilo u datom momentu je prodaja imovine. Naveo je i da se država odrekla dijela svojih potraživanja u korist potraživanja radnika i socijalnog programa koji je bio na dobrovoljnoj osnovi, kao i da se štrajk nije mogao obustaviti bez čvrstog obećanja a koje je bilo da se do 30. juna 2010. godine izmire obaveze prema radnicima – zaostale plate, socijalni program i td. Ukazao je i da je isplata socijalnog progarama sprovedna kroz dvije faze, od koji je prva bila 1926 eura, a do 30. juna ostatak isplate, kao i da su sredstva obezbijeđena iz prodaje imovine.

Poslanik, Predrag Sekulić, postavio je pitanje predsjedniku Odbora direktora DKP-a, da li je u saznanju da je bilo pokušaja privatizacije DKP-a prije uvođenja stečaja i da li mu je poznato na koji način su potrošena sredstva od prodaje DKP-a koja su 13,216 miliona eura što je nešto iznad zvanične procjene Ministarstva finansija koja je rađena po zakonskoj metodologiji, odnosno, kako je potrošeno 7,23 miliona eura s obzirom da će kompletna cijena biti isplaćena kada, prema Ugovoru, zemljište bude oslobođeno od objekata. Izvršnom direktoru DKP-a, postavio je pitaje da li mu je poznato koliko je u navedenom periodu bilo kooperanata koji su saradivali sa DKP-om, eventualni dugovi prema njima, te koliko danas DKP ima kooperanata.

Predsjednik Odbora direktora DKP-a, Ilija Kračković, odgovorio je da nije bio u toku da li je prije uvođenja stečaja bilo pokušaja privatizacije jer je u DKP došao pred samu privatizaciju. Pojasnio je da je Ugovorom definisano da se isplata izvrši u tri rate, te da je iznos od 7,23 miliona eura utrošen za socijalni program, za radnike fabrike i radnike Duvankomera.

Izvršni direktor DKP-a, Slavoljub Vukašinić, naveo je da je jedna od prvih kompanija koja je bila u planu za privatizaciju, nakon ukidanja sankcija Savjeta bezbjednosti UN, bio DKP, te da je 1996-1997 kompanija „Reemtsma“ iskazala određeno interesovanje. Takođe, podsjetio je da je bilo nekoliko neuspjelih tendera i interesovanje kompanije „Altadis“. Podsjetio je i na nekoliko tendera u posljednje vrijeme, od kojih je poslednji, četvrti tender za prodaju Novog duvanskog kombinata, a koji takođe, nijesu bili uspješni. Imajući u vidu navedeno konstatovao je da je i da je to odgovor na profitabilnost duvanske industrije u Crnoj

Gori. U odnosu na kooperante odgovorio je da se nekada oko 1000 porodica bavilo proizvodnjom duvana, da je 2006. godine bilo 343 kooperanta, a 2015. godine 62 kooperanta.

Predsjednik Anketnog odbora, Aleksandar Damjanović, na kraju, obavijestio je Anketni odbor, da se uzimanje izjave od ministara održivog razvoja i turizma, Branimira Gvozdenovića, odlaže na način da će isti izjavu umjesto 14. oktobra dati na sjednici sazvanoj za 20. oktobar 2015. godine. Takođe, dogovoreno je da se uzimanje izjava od potpredsjednika Vlade Vujice Lazovića i Igora Lukšića, umjesto 21. oktobra obavi 23. oktobra 2015. godine.

* * *

Sjednica je završena u 12:15 časova.
Sastavni dio zapisnika čini audio zapis sa sjednice.

* * *

Broj: 00-63-17/15-

SEKRETARIJAT ODBORA
Demir Mujević, s.r.

PREDSJEDNIK ODBORA
mr Aleksandar Damjanović, s.r.